

ὅτι δὲ ταχὺ διέρχεται. τὸ δὲ ταχὺ, ὅξω A
 ποιεῖ τὸν ἄσφον. μα Διὰ τί ἀκούοισι
 μάλλον κρατέροντες τὸ πνοῦμα, ἢ ἐπιπέον-
 τες; διὸ καὶ ἐν ταύτῃ θήρας παραχέλοισιν
 ἔαυτοῖς, πνευστῶν. πότερον ὅτι τὸ αἰδητι-
 κὸν αἶω ἔρχεται ἀερωδῶν ἢ ἴσ φλεβῶν; κα-
 θευδόντων γδ, κατῶ διὸ καὶ μάλλον τε ἐκ-
 πνοοῖσι καθευδόντες, ἢ εἰς πνοοῖσι, καὶ αἰθ-
 κούσι εἶπιν. ἢ καὶ τὸ αἶμα αἰθήραται ἐκπε- B
 πνευκότος ὡςτε κενώται, ταῖ αἰώ; ἀκούοισι ὃ
 τῷ κενῷ. ἢ ὅτι ὁ φιστακμοῦς, ἄσφος τίς ὅστι;
 ὅτι ἢ ἐν τῷ ἐπιπέειν γινώσκου, κωλύει ἀ-
 κούειν. μβ Διὰ τί δῶτιον ἡρῷ ἄσφουσι
 καὶ πηδῶσιν οἱ ὄγες αἱ μικροί, μείζω ὃ ἄσ-
 φουσι καὶ πηδῶσιν οἱ μεγάλοι; ἢ δῶτι, οἱ ἡρῷ,
 ταχὺ ῥέζονται, διὰ τὴν μικρότητα· οἱ δὲ,
 βραδύτως. ἔχουσι γδ πολὺ, ὃ δὲ διελεθεῖν
 τῷ πηρῷ μείζον γδ ἔργον, τὸ μείζον διαῤ- C
 σαται, ἢ τὸ μικρόν. ἄσφει δὲ ὁ ἡρῷ μικροῦ, μι-
 κρόν· (ἢ γδ πληγῆ, μικροῦ) ὃ ὃ μείζον, μάλ-
 λα μάλλον ἢ πληγῆ. ὃ δὲ ἄσφου, πληγῆ
 ὅτι καὶ πηδῶ ὃ μάλλον τὸ ἐρωθεῖσθαι, αἰ πλη-
 γῆ ἢ ἴσιν γδ ἐνδίδωσι. μη Διὰ τί εἰς εἰς
 πολὺ πῦρ ἐμβόδῃ τις τὸ αὐτὸ μέγεθος ὄγος,
 ἢ ἴσιν ἄσφει, ἢ οὐ ἄσφει; ἢ ὅτι φθαίει κρατα- D
 καυθεῖς ἄσφιν ῥαδῶσιν; καίεται μβ γδ, τῷ
 τῷ ἡρῷ αἰθροδῶσιν. ἄσφει ὃ, τῷ ῥαδῶσιν.
 μη Διὰ τί οἱ χασμῶμοιοι ἢ ἴσιν ἀκούου-
 σιν; ἢ ὅτι τὸ πνοῦμα ἕναποῤ, μάλλον; τὸ δὲ
 δπολαμβανόμενον πνοῦμα, ἀπὲ ταῖ ὅτα ἀ-
 θευδῶσιν, κωλύει ἀκούειν. σημεῖον δὲ ἐν
 γδ τοῖς ὡσὶ ἄσφου γίνεται ὅταν χασμῶσῶ-
 μεθα. ἔπι δὲ καὶ φωνή τις γίνεται ἢ ἴσιν χασ-
 μῶσιν. τῷ δὲ κωλυτικὸν τῷ ἀκούειν καὶ
 συμμπεζέσθαι ἀναῤ, κατῶ τὰς ἀκοῆς, δια-
 σπυμῶσιν τῷ σώματος. με Διὰ τί τῆς
 φωνῆς, ἐπειδὴ ῥύσις τίς ὅστι, φύσιν ἐχούσης
 αἶω φέρεται, μάλλον ὅστι δλυκῶς αἰσθεν κα-
 τῶ, ἢ κατῶθεν αἰώ; ἢ ὅτι ἢ φωνῆ, αἰρ τίς ὅστι
 μεθ' ἡρῶ, ὃ φέρεται κατῶ καὶ ἐκ αἰώ; τῷ γδ
 ἡρῶ, καὶ φύσιν ἢ κατῶ φερεται. διὸ τῶς κα-
 τῶ μάλλον ἀκούεται. ἢ τῷ τῷ ἡρῶ τῷ
 τῷ ζῶου φωνῆς μάλλον γίνεται [αἰτῶ γδ μεθ'
 ἡρῶ.] τὸ δὲ συμβαίνειν ὅτι καὶ ὅτι ἢ ὄγος
 ἢ ἴσιν ἄσφου; καθευδῶσιν οὐκ ἢ ὄγος, εἰς ἡρῶ
 αἰώθεν κατῶ περσῶσθαι, τῷ αἰσθῶσθαι
 αἰώ ποιεῖται, κατῶθεν ὃ αἰώ περσῶσθαι,
 δεορσιν προκίρει, ἄσφιν ἄσφιν ἄσφιν, sed si inferius, sursum pertenderit,

aer exiguus velociter permeat, velocitas
 strepitum reddit acutiorem. 41 Cur melius
 audimus, cum spiritum retinemus, quam cum
 reddimus: itaque minus spirare in venatione precipitur. Vtrum quod
 per venarum elationem vis sentiendi locum
 petit superiorem. Cum enim dormimus,
 deorsum se defert, & crebrius tunc
 reddimus quam ducimus, spiritum, minimeque
 audire valemus. Au etiam sanguis cum
 reddimus spiritum, ascendit. Itaque per
 pars superior impletur, cum tamen per
 inferne audiamus. An quod efflatio, strepitus
 quidam est: hic autem expirando eueniens
 vim obtundit audiendi. 42 Cur sal
 exiguus ocius crepat, & exilit? vehementius
 autem & crepat, & exilit, qui plenior
 est? An quod exiguus rumpi celerius potest:
 haud enim multum id est, quod subeat
 ignis oportet, cum sal ipse totus exiguus
 sit. Plenior autem ille lentius domatur,
 quod plus negotij est, magnum dirupisse,
 quam paruū: crepat paruus parum, quia
 paruus inuehitur ictus: maior magis, quia
 magno agitur ictu. Crepitus autem, ictus
 est. Quod etiam robustius est, magis exilit,
 quoniam minus cedit. 43 Cur si salem
 eadem magnitudine, qua modico igni
 ingestus crepet, nimio inieceris igni, vel
 nihil vel minus crepabit? An quod prius
 ab igne corumpitur, quam rumpi possit:
 comburitur enim humor, quod consumptus
 est: crepat, quod discissus, diruptusque
 est. 44 Cur oscitantes minus audire
 valemus? An quod spiritum intercludimus,
 qui se ad aures trudit: indicium, quod
 strepitus in auribus nascitur, cum
 oscitamus. Circumuentus autem, interclusus
 que illis spiritus facit vt minus audiamus.
 Adhæc vox oscitantibus quædam oritur,
 quæ vim audiendi interpellare potest:
 & comprimi verò aures necesse est, quoties
 corpus se distrahit, atque intendit. 45
 Cur vox, cum apta sua natura sit in
 sublime efferri, vt quæ aer quidem sit,
 non inferius sursum, sed superius descensum
 melius audiri potest? An quod vox aer
 quidam iunctus humori est, qui pondere
 humoris grauescens deorsum labitur, non
 sursum efferitur. Humoris namque
 secundum naturam interest, vt deorsum
 feratur: itaque ab imis sentiri plenius
 potest. An hoc voci duntaxat animalium
 reddi debeat: hæc enim non sine humore
 profuit. Illud verò accidere nimirum
 vel in cæteris omnibus strepenti generibus
 nouimus. Ergo vt visus, si superius
 pertenderit,